

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119213443
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5119213443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Martiny Nemravovej, v právnej veci žalobcu: AVANA s.r.o., so sídlom Mariánska 32/A, 900 31 Stupava, IČO: 50 576 500, zastúpeného zástupcom LEGAL GROUP, s.r.o., so sídlom Lomonosovova 2, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 237 589, proti žalovanému: I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 865 265, správca úpadcu: Cestné a stavebné mechanizmy Tisovec a.s., so sídlom Kragujevská 12, 010 01 Žilina, IČO: 31 561 888, zastúpenému zástupcom IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 854 808, v konaní o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/9/2019-172 zo dňa 18. januára 2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cbi/9/2019-187 zo dňa 8. februára 2022 vo výroku, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá a v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/9/2019-172 zo dňa 18. januára 2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cbi/9/2019-187 zo dňa 8. februára 2022 v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá a vo výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením (ďalej aj len „rozsudok“) okresný súd návrh na prerušenie konania zamietol. Samostatným výrokom žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, doručенú elektronicky Okresnému súdu Žilina dňa 19.11.2019, ktorou sa žalobca voči žalovanému v postavení správcu konkurznej podstaty úpadcu: Cestné a stavebné mechanizmy Tisovec a.s., IČO: 31 561 888, domáhal vylúčenia v žalobe označenej huteľnej veci z konkurznej podstaty úpadcu v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8K/9/2017 - Vodorovný frézovací a vyvrtávací stroj, typ WHO13CNC, výrobca TOS Varnsdorf CZ, rok výroby 2008, výrobné číslo 3367, dátum uvedenia do prevádzky 28.2.2009, inventárne číslo 051518 a súčasne náhrady trov konania. Uplatnený nárok žalobca skutkovo vymedzil tak, že uznesením Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 8K/9/2017 zo dňa 07.08.2017 uverejnenom v Obchodnom vestníku č. OV 155/2017 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Cestné a stavebné mechanizmy Tisovec a.s. v konkurze a následne uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 22.12.2017, uverejnenom v Obchodnom vestníku č. OV 1/2018, bola I.. N. J. odvolaná z funkcie

správcu konkurznej podstaty úpadcu a do funkcie správcu bol ustanovený žalovaný. V Obchodnom vestníku č. OV 201/2018 zo dňa 17.10.2018 bol uverejnený oznam správcu, že dňa 11.10.2018 vyhotovil súpis oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Žilina, so sídlom Janka Kráľa 2, 010 01 Žilina, pričom v ňom uviedol súpisovú položku majetku Hnuteľná vec: Vodorovný frézovací a vyvrtávací stroj, typ WHO13CNC, výrobca TOS Varnsdorf CZ, rok výroby 2008, výrobné číslo 3367, dátum uvedenia do prevádzky 28.2.2009, inventárne číslo 051518 (ďalej aj len „Hnuteľná vec“), ktorá sa nachádza vo vlastníctve žalobcu, druh a poradie zabezpečovacieho práva: Záložné právo prvé (1.) v poradí zriadené v prospech veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Žilina na základe rozhodnutia o zriadení záložného práva vydaného Daňovým úradom Banská Bystrica č. 103368628/2016 zo dňa 20.6.2016, vznik záložného práva dňom registrácie v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod č. NCRzp 27543/2016 dňa 3.10.2016 o 10:41:41 hod.. V nadväznosti na uvedené žalobca listom zo dňa 23.10.2018 požiadal žalovaného, aby Hnuteľnú vec, ktorá je predmetom sporu, vylúčil zo súpisu oddelenej konkurznej podstaty z dôvodu, že žalobca nadobudol Hnuteľnú vec nezaťažujú záložným právom. Následne na to bol v Obchodnom vestníku č. OV 209/2018 zo dňa 29.10.2018 uverejnený oznam správcu o zápise spornej poznámky k Hnuteľnej veci v prospech žalobcu. Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 09.09.2019 uverejneným v Obchodnom vestníku č. 182/2019 zo dňa 20.09.2019 uložil žalobcovi, aby v lehote 60 dní od zverejnenia tohto uznesenia v Obchodnom vestníku podal na Okresnom súde Žilina proti správcovi úpadcu žalobu na vylúčenie majetku zo súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa Daňového úradu Žilina zverejneného v Obchodnom vestníku vydanom dňa 17.10.2018 v spojení s oznámením o pripísaní poznámky o spornom zápise zverejnenom v Obchodnom vestníku dňa 29.10.2018. Na základe uvedeného žalobca v súdom uloženej lehote podal žalobu o vylúčenie veci z oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa.

3. Žalobca uviedol, že svoj postup opieral o existenciu Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a úpadcom dňa 13.03.2017 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 15.03.2017, predmetom ktorej bol predaj stroja žalobcovi za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 48.000,- Eur ako jedného z viacerých strojov predávaných žalobcovi. Za predaj úpadca vystavil žalobcovi ako kupujúcemu faktúru č. 80170112, ktorá bola uhradená jednostranným zápočtom vzájomných pohľadávok zo dňa 18.07.2017. Vo väzbe na ust. § 151h ods. 3, § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka žalobca uviedol, že predmetnú Hnuteľnú vec nadobudol kúpnu zmluvou dobromyseľne ako súbor viacerých vecí, pričom úpadca ani v rámci predzmluvných rokovaní ani v samotnej kúpnej zmluve neupozornil žalobcu, že by malo ísť o majetok založený v prospech Daňového úradu Žilina a naopak ho uistil, že ide o vec nezaťažujú ťarchami, a preto navrhol výsluch bývalého prokuristu úpadcu a konateľa žalobcu pána P. C.. Svoju dobromyseľnosť pri nadobúdaní predmetu kúpy žalobca preukazoval skutočnosťou, že žalobca v postavení kupujúceho umožnil úpadcovi ako predávajúcemu aj po prevode vlastníckeho práva k predmetu kúpy tento naďalej používať pre jeho podnikateľské aktivity, ako aj skutočnosťou zriadenia vecného bremena v prospech úpadcu spočívajúceho v práve užívať predmet kúpy počas obdobia 30 rokov podľa Čl. 2 bod 2.3 Kúpnej zmluvy. Žalobca mal za to, že záložné právo k hnuteľnej veci prevodom vlastníckeho práva zaniklo a voči žalobcovi nepôsobí. Hnuteľná vec, ktorej vylúčenia sa z oddelenej podstaty úpadcu zabezpečeného veriteľa žalobca domáha, nie je podľa názoru žalobcu majetkom patriacim do súpisu majetku oddelenej podstaty a žiadal o jej vylúčenie postupom podľa § 78 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších zmien (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“), pretože záložné právo zaniklo.

4. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia svojho rozsudku poukázal na dôkazy, ktoré žalobca pripojil k žalobe, vyjadrenie žalovaného zo dňa 17.01.2020, ktoré je obsiahnuté v odseku 7., 8., 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Okresný súd ďalej poukázal na vyjadrenie žalobcu podaním zo dňa 16.03.2020, vyjadrenie žalovaného a za aplikácie ust. § 23 ods. 1, § 67 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 79 ods. 1, 2, 3 zákona č. 7/2005 Z.z. v spojení s ust. § 151h ods. 1, 2, 3, 4, § 151md ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

5. Okresný súd uviedol, že žalobca ako vlastník hnuteľnej veci učinil predmetom súdneho konania svoj nárok na vylúčenie veci z oddelenej konkurznej podstaty dlžníka tzv. excindačnou žalobou (vylučovacou žalobou), na základe čoho okresný súd posudzoval primárne včasnosť podanej žaloby, vecnú legitimitáciu strán sporu a následne skutočnosť, či žalobcovi svedčí právo na vylúčenie veci zo súpisu oddelenej konkurznej podstaty úpadcu.

6. V prípade konaní začatých od 01.01.2012 musí byť žaloba o vylúčenie určitého majetku z konkurznej podstaty úpadcu podľa § 78 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. podaná proti správcovi v lehote určenej súdom, ktorá nesmie byť kratšia ako 30 dní. V danom prípade súd uložil žalobcovi uznesením zo dňa 09.09.2019, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 20.09.2019 povinnosť podať žalobu o vylúčenie majetku zo súpisu v lehote 60 dní od zverejnenia uznesenia. Ak žalobca podal svoju žalobu elektronicky dňa 18.11.2019, okresný súd konštatoval včasnosť podanej vylučovacej žaloby. Majetok bol do súpisu podstaty úpadcu zapísaný s poznámkou spornosti tak, ako to vyplynulo z Oznámenia správcu o zverejnení zápisu spornej poznámky k Hnuteľnej veci zverejneného v OV č. 209/2018 dňa 29.10.2018 (č.l. 9 spisu) v prospech tretej osoby - žalobcu.

7. Žalobca dôvodnosť žaloby odvodzoval od nadobudnutia veci do vlastníctva bez tiarch, t.j. bez jej zaťaženia záložným právom. Hmotnoprávna legitímácia žalobcu v takomto spore spočívala na subjektívnom princípe, pričom žalobca môže byť v konaní úspešný len vtedy, ak preukáže, že mu patrí subjektívne právo, ktoré vylučuje zapísanie majetku do súpisu majetkovej podstaty úpadcu. Okresný súd sa potom následne zaoberal otázkou, či na strane žalobcu je preukázané také subjektívne právo, od ktorého žalobca môže odvodzovať svoj nárok na vylúčenie majetku zo súpisu podstaty. Pasívna vecná legitímácia žalovaného ako správcu konkurznej podstaty úpadcu bola daná podľa § 78 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Nespornou skutočnosťou bola existencia vlastníckeho práva žalobcu k Hnuteľnej veci, vylúčenia ktorej sa z oddelenej podstaty úpadcu žalobca podanou žalobou domáhal, a to voči správcovi konkurznej podstaty úpadcu. Žalobca vlastnícke právo nesporne nadobudol uzavretím Kúpnej zmluvy s úpadcom dňa 13.03.2017. Bolo nesporné, že k predmetu kúpy bolo zriadené záložné právo na základe Rozhodnutia o zriadení záložného práva vydaného Daňovým úradom Banská Bystrica č. 103368628/2016 zo dňa 20.6.2016, vznik ktorého bol zaregistrovaný v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod číslom NCRzp 27543/2016 dňa 3.10.2016 o 10:41:41 hod..

8. Základnou medzi stranami spornou skutočnosťou bolo posúdenie otázky, či záložné právo k predmetu kúpy prevodom vlastníckeho práva na žalobcu zaniklo, a teda či existuje právny dôvod na zápis tohto majetku do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa DIAGO SF s.r.o. (správne malo byť uvedené Slovenská republika - Daňový úrad Žilina) a vo väzbe na vyhodnotenie tejto základnej právnej otázky posúdenie dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku.

9. Okresný súd poukázal na rozsah vykonaného dokazovania, vo všeobecnosti na inštitút záložného práva veriteľa a konštatoval, že register záložných práv je verejne prístupný na vyhľadávanie aj prostredníctvom internetu, s čím je spojená nielen informatívna povaha príslušného registra, ale rovnako je možné zistiť z registra existenciu záložného práva na majetok konkrétnej osoby, prípadne existenciu záložného práva ku konkrétnemu majetku. Z vecno-právneho charakteru záložného práva vyplýva, že záložné právo je spojené s predmetom záložného práva, to znamená, že s prevodom alebo prechodom zálohu pôsobí záložné právo aj voči nadobúdateľovi zálohu. Tento dôsledok je prejavom vecno-právneho charakteru záložného práva a práv k cudzím veciam, kedy nadobúdateľ zálohu je povinný strpieť výkon záložného práva. V zmysle ust. § 151h ods. 1 Občianskeho zákonníka nastávajú vecno-právne účinky prevodu alebo prechodu vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu záložného práva, kedy nadobúdateľ veci, na ktorej viazne záložné právo, nadobúda túto vec alebo majetkovú hodnotu zaťaženú záložným právom s výnimkami stanovenými v zákone.

10. Okresný súd uviedol, že žalobca dôvodnosť svojho nároku opieral o postup v zmysle ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého záložné právo nepôsobí voči nadobúdateľovi zálohu, ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania. Záložné právo nepôsobí voči nadobúdateľovi zálohu ani vtedy, ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom. Ak je záložné právo registrované v Registri záložných práv, predpokladá sa, že nadobúdateľ zálohu nie je dobromyseľný, ak nepreukáže opak.

11. Okresný súd mal za to, že prevodom veci zaťaženej záložným právom na nadobúdateľa sa pôvodný záložca nezbavuje svojho záväzku na splnenie dlhu a veriteľ sa tak môže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky buď voči svojmu dlžníkovi alebo môže uplatniť právo zo záložného pomeru voči novému záložcovi, t.j. nadobúdateľovi zálohu. Na nadobúdateľa zálohu totiž prechádza zo zákona záložné právo, ktoré zaťažuje záloh a jeho nový vlastník je povinný strpieť výkon záložného práva za predpokladu, že žalobca nadobúdal predmet kúpy v dobrej viere, že nadobúda vec bez zaťaženia záložným právom.

12. Súd prvej inštancie uviedol, že zánik záložného práva bližšie špecifikuje ust. § 151md Občianskeho zákonníka, pričom na posudzovanú právnu vec aplikoval ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého záložné právo zaniká, ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania alebo ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu nadobúdateľ zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom. V danom prípade išlo o situáciu, pri ktorej sa záloh počas trvania záložného práva nachádza u záložcu, ktorý prevedie záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania alebo v situácii, ak bol nadobúdateľ takéhoto zálohu dobromyseľný v tom, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom. Aj v prípade prevodu zálohu v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania sleduje právna úprava ochranu nadobúdateľa zálohu a jeho istotu, že nadobúda vec bez zaťaženia záložným právom. Pokiaľ však záložné právo k zálohu je registrované v Centrálnom registri záložných práv, uvedená registrácia zakladá nedostatok dobromyseľnosti nadobúdateľa predmetu zálohu a pre vyvrátenie právnej domnienky dobromyseľnosti pri nadobúdaní vlastníckeho práva nezaťaženého záložným právom spočíva dôkazné bremeno na žalobcovi, ktorý musí v konaní preukázať, že vynaložil všetku náležitú starostlivosť na oboznámenie sa, či je k predmetu prevodu zaregistrované záložné právo.

13. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ je záložné právo registrované v osobitnom registri záložných práv, prevod zálohu nemá za následok zánik záložného práva podľa § 151h ods. 4 Občianskeho zákonníka. Teda ochrana dobromyseľného nadobúdateľa sa vzťahuje aj na prípady, kedy nadobúdateľ informáciu o záložnom práve nemohol získať z dôvodu napríklad nesprávneho alebo absentujúceho zápisu v Notárskom centrálnom registri záložných práv, čo však žalobcom v konaní tvrdené a preukazované nebolo. Ubezpečenie prevádzajúceho, že na predmete kúpy neviaznu práva tretích osôb, resp. záložné právo, nezbavuje nadobúdateľa veci povinnosti dostupnými prostriedkami preveriť existenciu takýchto práv, navyše v situácii, ak tieto sú verejne prístupné v registri záložných práv. Tým, že žalobca napokon upustil od dôkazného návrhu výsluchom svedkov, okresný súd skonštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal skutočnosti, ktoré by vyvrátili právnu domnienku nedostatku dobromyseľnosti žalobcu pri nadobúdaní predmetu kúpy nezaťaženého záložným právom, a preto nastala skutočnosť, pre ktorú platí, že pokiaľ záložné právo k hnuiteľnej veci, ktorá tvorila predmet kúpnej zmluvy, bolo registrované v Notárskom registri záložných práv, s čím zákonná úprava spája nedostatok dobromyseľnosti nadobúdateľa predmetu zálohu o tom, že predmet kúpy nie je zaťažený záložným právom, k zániku záložného práva nedošlo, a preto žalovaný postupoval správne, ak majetok tretej osoby, v danom prípade žalobcu, zapísal do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Žilina. Okresný súd z týchto záverov vyhodnotil žalobu žalobcu ako skutkovo a právne nedôvodnú.

14. V samostatnom odseku 43. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd považoval za významné uviesť, že v obdobnej veci s rovnakými sporovými stranami rozhodol rovnakým spôsobom Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 10Cbi 4/2019-115 zo dňa 3. júla 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 14CoKR 4/2021 z 24. júna 2021, preto okresný súd v podstate v tomto rozsudku zopakoval dôvody rozhodnutia, ktoré vychádzali z obdobnej veci pod sp. zn. 10Cbi 4/2016, (správne malo byť uvedené 2019). Iné rozhodnutie a postup by odporovalo princípu právnej istoty, ktorý vyžaduje, aby na obdobné skutkové a právne otázky podávali súdy konzistentne rovnaké odpovede.

15. Okresný súd za aplikácie ust. § 162 ods. 3, § 163 ods. 1 CSP uviedol, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že v danom prípade neboli naplnené procesné podmienky predpokladané ust. § 163 ods. 1 CSP, a to zhodný návrh procesných strán na prerušenie konania, resp. odročenie pojednávania, keďže žalovaný vyslovil nesúhlas s prerušením konania.

16. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 CSP. Na základe princípu úspechu v spore žalovanému, ktorý bol vo veci úspešný, bol priznaný proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, o výške ktorých trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

17. Proti tomuto rozsudku okresného súdu, a to proti výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že jeho žalobe bude vyhovieť, alternatívne,

aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Žalobca mal za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že procesným postupom bola procesnej strane znemožnená realizácia práv do takej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca v odôvodnení podaného odvolania poukázal na odsek 34., 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku s tým, že v Obchodnom vestníku OV 201/2018 zo dňa 17.10.2018 bol uverejnený oznam správcu, že dňa 11.10.2018 vyhotovil súpis oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Žilina, so sídlom Janka Kráľa 2, 010 01 Žilina, pričom v ňom bola uvedená súpisová položka majetku, Hnuteľná vec: Vodorovný frézovací a vyvrtávací stroj, typ WHO13CNC, výrobca TOS Varndsdorf, CZ, rok výroby 2008, výrobné číslo 3367, dátum uvedenia do prevádzky 28.02.2009, inventárne číslo 051518 (ďalej aj ako „Hnuteľná vec“), ktorá sa nachádza vo vlastníctve žalobcu. Druh a poradie zabezpečovacieho práva bolo uvedené záložné právo prvé (1.) v poradí zriadené v prospech veriteľa Daňový úrad Žilina na základe rozhodnutia o zriadení záložného práva vydaného Daňovým úradom Banská Bystrica č. 103368628/2016 zo dňa 20.06.2016, vznik záložného práva dňom registrácie v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod č. NCRzp 27543/2016 dňa 03.10.2016 o 10:41:41 hod.. Vzhľadom k uvedenému žalobca listom zo dňa 23.10.2018 požiadal správcu, aby Hnuteľnú vec, ktorá sa stala predmetom sporu, vylúčil zo súpisu oddelenej konkurznej podstaty Daňového úradu Žilina z dôvodu, že žalobca nadobudol Hnuteľnú vec nezaťaženú záložným právom spoločnosti Daňový úrad Žilina. V obchodnom vestníku č. OV 209/2018 zo dňa 29.10.2018 bol uverejnený oznam správcu o zápise spornej poznámky k Hnuteľnej veci v prospech žalobcu. Žalobca sa žalobou domáhal vylúčenia Hnuteľnej veci zo súpisu oddelenej konkurznej podstaty zabezpečeného veriteľa Daňový úrad Žilina zverejneného v Obchodnom vestníku č. 201/2018, vydanom dňa 17.10.2018 pod K078697. Pohľadávka Daňového úradu Žilina na základe uznesenia Okresného súdu Žilina dňa 03.06.2020 bola postúpená na nového zabezpečeného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s..

18. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že s úpadcom uzavrel Kúpnu zmluvu zo dňa 13.03.2017 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 15.03.2017 (ďalej aj len „Kúpna zmluva“), predmetom ktorej bol predaj Hnuteľnej veci, a to stroja žalobcovi za kúpnu cenu vo výške 48.000,- Eur, ktorá kúpna zmluva bola uzavretá v rámci bežného obchodného styku.

Za predaj strojov úpadca ako predávajúci vystavil žalobcovi ako kupujúcemu faktúru č. 80170112, ktorá bola uhradená Jednostranným zápočtom vzájomných pohľadávok zo dňa 18.07.2017. Žalobca poukázal na znenie ust. § 151h ods. 3, § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka. Žalobca považoval rozhodnutie okresného súdu za nesprávne, odôvodnenie za zmätočné, keď v odseku 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku bol uvedený zabezpečený veriteľ DIAGO SF s.r.o., pričom Hnuteľná vec, ktorá sa stala predmetom vylučovacej žaloby, nikdy nebola zapísaná do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa DIAGO SF s.r.o. v konkurze úpadcu. Vzhľadom k uvedenému žalobcovi bolo zrejmé, že okresný súd pri odôvodnení čerpal a priamo kopíroval z iného konania, a to z veci sp. zn. 10Cbi/4/2019, ktoré bolo pred ním vedené. Táto okolnosť spôsobuje zmätočnosť a nepreskúmateľnosť napádaného rozsudku okresného súdu. Žalobca mal za to, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný z titulu nedostatočného odôvodnenia, ak okresný súd sa k meritu veci vyjadril výlučne len v odseku 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, pričom z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, z akých skutkových okolností okresný súd vychádzal, a prečo dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby. Žalobca nesúhlasil so závermi okresného súdu a trval na tom, že preukázal, že pri nadobudnutí Hnuteľnej veci bol dobromyseľný v tom, že nadobudol Hnuteľnú vec nezaťaženú záložným právom. Žalobca nadobudol predmetnú Hnuteľnú vec Kúpnu zmluvou dobromyseľne ako súbor viacerých vecí v rámci bežného obchodného styku, pričom úpadca ani v rámci predzmluvných rokovaní, ani v samotnej Kúpnej zmluve žalobcu neupozornil, že by malo ísť o majetok založený v prospech spoločnosti Daňový úrad Žilina. Naopak, uistil žalobcu, že ide o vec nezaťaženú akýmikoľvek ťarchami. Ani Kúpna zmluva neobsahuje žiadnu zmienku o existencii záložného práva k tejto Hnuteľnej veci. Dobromyseľnosť žalobcu preukazujú aj skutočnosti, že umožnil úpadcovi aj po prevode vlastníckeho práva k stroju - Hnuteľnej veci, túto ďalej používať pre jeho podnikateľské účely a podľa Čl. 2 bodu 2.3 Kúpnej zmluvy v prospech úpadcu bolo zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve túto hnuteľnú vec užívať počas obdobia 30 rokov. Žalobca mal za to, že registrácia záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv bez ďalšieho nezakladá nedobromyseľnosť nadobúdateľa a ani nemožnosť zániku záložného práva v zmysle § 151md Občianskeho zákonníka. Žalobca zotrval na tom, že záložné právo k Hnuteľnej veci prevodom Hnuteľnej veci zaniklo, a to podľa ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka, pretože bola žalobcom nadobudnutá dobromyseľne a zároveň v rámci bežného obchodného styku.

19. K nesprávnej aplikácii právnej normy žalobca v odvolaní poukázal na odsek 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Žalobca uviedol, že ust. § 151h ods. 4 Občianskeho zákonníka neustanovuje podmienky zániku záložného práva, ale ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka sa nevzťahuje na záložné právo, ktoré vzniká registráciou v osobitnom registri, ak sa na jeho vznik vyžaduje podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona registrácia v osobitnom registri. Pričom § 151h odsek 3 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že záložné právo nepôsobí voči nadobúdateľovi zálohu, ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania. Záložné právo nepôsobí voči nadobúdateľovi zálohu ani vtedy, ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom. Ak je záložné právo registrované v registri záložných práv, predpokladá sa, že nadobúdateľ zálohu nie je dobromyseľný, ak nepreukáže opak. Podľa žalobcu ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka určuje podmienky, kedy záložné právo nepôsobí voči nadobúdateľovi zálohu a ust. § 151h ods. 4 Občianskeho zákonníka určuje podmienky, kedy ust. § 151 ods. 3 Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať. Hoci ani jedno z uvedených ustanovení § 151h ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka neustanovuje podmienky zániku záložného práva, okresný súd pri svojich úvahách o zániku záložného práva odkázal práve na jedno z nich, a to ust. § 151h ods. 4 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu podmienky zániku záložného práva určuje úplne iné ustanovenie, a to § 151md Občianskeho zákonníka, pričom v zmysle ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka záložné právo zaniká, ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania alebo ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu nadobúdateľ zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom. Žalobca mal za to, že okresný súd aplikoval nesprávnu právnu normu, čo má za následok nesprávne právne posúdenie veci a tiež zmätočnosť a nejasnosť odôvodnenia.

20. Žalobca uviedol, že nesúhlasí s odsekom 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu a mal za to, že nesprávne právne posúdenie veci spočíva v nesprávnej interpretácii právnej normy, a to ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka. Práve toto ustanovenie určuje podmienky zániku záložného práva, a to dva prípady zániku záložného práva: 1/ ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania alebo 2/ ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu nadobúdateľ zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom. V prvom prípade, ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania, zákon nevyžaduje pre zánik záložného práva dobromyseľnosť, tak ako to uvádza okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku. Podľa žalobcu závery rozsudku okresného súdu sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, čím je rozhodnutie právne nesprávne a nezákonné. Okresný súd podľa žalobcu aplikoval v predmetnej veci právnu normu, ktorú nesprávne interpretoval, a takéto pochybenie má za následok nesprávne právne posúdenie veci. Prevod Hnuteľnej veci v rámci bežného obchodného styku mal za následok zánik záložného práva, a to aj bez splnenia podmienky dobromyseľnosti. Žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 7/2010, sp. zn. 2M Cdo 4/2009.

21. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že rozsudok okresného súdu nie je riadne odôvodnený, pretože sa nevysporiadal s argumentáciou a tvrdeniami žalobcu, že záložné právo k Hnuteľnej veci zaniklo v súlade s ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka. Opätovne žalobca zdôraznil, že pri zániku záložného práva podľa ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka, konkrétne pri prevode zálohu v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu podnikania zákon nevyžaduje ako podmienku zániku záložného práva dobromyseľnosť nadobúdateľa. Zo strany žalovaného nebolo spochybňované, že došlo k prevodu Hnuteľnej veci v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu výkonu podnikania úpadcu. Súčasne žalobca mal za to, že pri nadobúdaní zálohu bol dobromyseľný a túto dobromyseľnosť preukázal. Žalobca zdôraznil, že ako nadobúdateľ zálohu v čase prevodu bol dobromyseľný. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu žalobca považoval za nedostatočné. Odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 238/2008 s tým, že absenciou riadneho odôvodnenia došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, ako aj, že rozsudok okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca zotrval na tom, že Hnuteľná vec nie je majetkom patriacim do súpisu majetku oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa, a to Daňový úrad Žilina (aktuálne Slovenská konsolidačná, a.s.) a trvá na tom, aby súd tento majetok zo súpisu vylúčil v súlade s ust. § 78 ods. 5

zákona č. 7/2005 Z.z., pretože záložné právo zaniklo. Žalobca mal za to, že sú splnené podmienky k tomu, aby rozsudok okresného súdu bol zmenený a žalobe žalobcu vyhovené, prípadne aby vec bola po zrušení krajským súdom vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

22. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 24.03.2022. Žalovaný uviedol, že všetky dôkazy, ktoré boli stranami predložené, okresný súd vykonal. Žalobca nepreukázal svoju dobromyseľnosť pri nadobúdaní Hnuteľnej veci bez tiarch, a tým aj skutočnosť, že záložné právo zriadené na Hnuteľnej veci zaniklo a Hnuteľná vec nemala byť zapísaná do súpisu, čo v konečnom dôsledku znamená, že žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu na podanie vylučovacej žaloby. K odvolacím dôvodom žalobcu žalovaný uviedol, že žalobca počas celého konania pred okresným súdom ako výlučný dôvod, pre ktorý malo dôjsť k zániku záložného práva, uviedol, že predmetnú Hnuteľnú vec nadobudol Kúpnu zmluvou od úpadcu ako predávajúceho dobromyseľne a o záložnom práve nemal vedomosť, pretože od predávajúceho mal uistenia, že Hnuteľná vec nie je zaťažená akýmikoľvek ťarchami. Na tvrdeniach a výlučnom uplatnení nároku na základe tvrdenia o dobromyseľnosti žalobca zotrval a popieral tvrdenia žalovaného o tom, že predložené dôkazy nie sú spôsobilé vyvrátiť domnienku založenú na materiálnej publicite záložného práva registrovaného v Notárskom centrálnom registri záložných práv (ďalej len „NCRzp“). Podľa žalovaného je potrebné podotknúť to, že žalobca zdefinoval v rámci podanej žaloby zo dňa 18.01.2019 a písomného vyjadrenia zo dňa 16.03.2020 skutkové a právne vymedzenie nároku, ktorým vymedzením bol okresný viazaný. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14CoKR/4/2021 zo dňa 24.06.2021 s odkazom na rozsudok NS SR sp. zn. Obdo V68/2001 (ZSP 1/2003) nielen výlučne petit samotný, ale pre vymedzenie nároku kritériami sú tiež také skutočnosti, ktorými sa definuje skutok, na základe ktorého je nárok uplatňovaný, t.j. skutkový dej, pričom jedinou a nevyhnutnou podmienkou je, aby popis skutku bol v žalobe individualizovaný tak, aby bola vylúčená jeho zámena s iným skutkom. Pre vymedzenie predmetu konania je rozhodujúce nielen žiadané plnenie ako také, ale posúdenie žaloby ako celku. Ak žalobca skutkovo odvodzoval svoju dobromyseľnosť už od okamihu nadobúdania Hnuteľnej veci, tak okresný súd bol pri rozhodovaní viazaný žalobným národom, tvrdeniami žalobcu a následne vykonaným dokazovaním, najmä nesporným zápisom záložného práva v prospech oddeleného veriteľa Daňový úrad Žilina v NCRzp. Skutočnosť zápisu záložného práva v predmetnom registri nebola žalobcom spochybnená ani v podanom odvolaní. To, že žalobca nebol úpadcom ako predávajúcim na existenciu záložného práva upozornený, bolo v danom prípade irelevantné, pretože povinnosťou žalobcu ako nadobúdateľa Hnuteľnej veci bolo existenciu (prípadného) záložného práva si preveriť. Priamo zákonná úprava v ust. §151h ods. 3 Občianskeho zákonníka zavádza vyvrátiteľnú právnu domnienku o nedobromyseľnosti nadobúdateľa, pričom vychádza zo skutočnosti, že v prípade, ak záložné právo bolo evidované v príslušnom registri, tak sa predpokladá, že nadobúdateľ má o tomto záložnom práve vedomosť, a preto záloh nadobúda zaťažený záložným právom. Nadobúdateľ má možnosť tento zákonný predpoklad vyvrátiť dôkazom opaku, t.j. má možnosť preukázať svoju dobromyseľnosť, pričom dôkazné bremeno v celom rozsahu zaťažuje nadobúdateľa, v danom prípade žalobcu. Podľa žalovaného žalobca svoju dobromyseľnosť nevie preukázať, pretože na Hnuteľnej veci viazne záložné právo v prospech zabezpečeného veriteľa - Daňového úradu Žilina, ktoré bolo registrované v NCRzp pod č. 27543/2016 dňa 03.10.2016 o 10:41:41 hod., čo je dohľadateľné na verejne dostupnom oficiálnom internetovom portáli Notárskej komory Slovenskej republiky www.notar.sk, v časti Notárske centrálné registre, ktorý je založený na pravidlách materiálnej publicity. Práve skutočnosť registrácie v NCRzp zakladá vyvrátiteľnú domnienku podľa ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, nadobúdateľ dobromyseľný nie je, ak bolo záložné právo zapísané v NCRzp, ibaže by preukázal opak, čo však žalobca v súdnom konaní neuskutočnil. Navyše, žalobca v súdnom spore nebol schopný ani preukázať, že by vynaložil náležitú starostlivosť, aby si túto právnu skutočnosť preveril a na jej základe preukázal dobromyseľnosť. Naopak, svoju dobromyseľnosť založil výlučne na uisteniach od úpadcu ako predávajúceho a prenechaní Hnuteľnej veci do užívania úpadcovi.

23. Žalovaný nesúhlasil s odvolacím dôvodom žalobcu o absencii riadneho odôvodnenia rozsudku okresného súdu a ani v tom, že by išlo o zmätočné a nejasné rozhodnutie. Žalobca účelovo obchádza druhú a tretiu vetu ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka. Predaj stroja, a to Hnuteľnej veci nie je možné na strane úpadcu považovať za predaj v bežnom obchodnom styku, keď Hnuteľná vec je výrobným strojom, ktorým úpadca zabezpečoval výrobu produktov určených na predaj v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a preto záložné právo nemohlo zaniknúť ani z tohto dôvodu v zmyslu prvej vety ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka. Ak žalobca po nadobudnutí vlastníckeho práva k Hnuteľnej veci umožnil úpadcovi zriadením vecného bremena túto Hnuteľnú vec naďalej užívať až

po dobu 30 rokov a rovnako skutočnosť, že úpadca neupovedomil žalobcu o existencii zriadeného záložného práva na Hnuteľnú vec, nijako nezakladá dobromyseľnosť žalobcu, t.j. že by Hnuteľnú vec nadobudol od úpadcu nezaťaženú záložným právom. Nemožno súhlasiť s tvrdeniami žalobcu, že registrácia záložného práva k Hnuteľnej veci v Notárskom centrálnom registri záložných práv nezakladá jeho nedobromyseľnosť, a preto podľa žalobcu záložné právo prevodom Hnuteľnej veci zaniklo podľa ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka. Všetky dôkazy predložené v súdnom spore pred okresným súdom boli vykonané, žalobca nepreukázal svoju dobromyseľnosť, nepreukázal, že by záložné právo zriadené na Hnuteľnej veci zaniklo a že by Hnuteľná vec nemala byť zapísaná do Súpisu, a preto žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie vylučovacej žaloby a odvolania.

24. Pokiaľ aj okresný súd uviedol ako zabezpečeného veriteľa spoločnosť DIAGO SF, s.r.o. namiesto zabezpečeného veriteľa Daňový úrad Žilina, na základe čoho žalobca tvrdí zmätočnosť rozsudku, tak žalovaný má za to, že ide len o zrejmú chybu v písaní, ktorá nemá žiadny vplyv na zrozumiteľnosť a riadne odôvodnenie rozsudku okresného súdu. To, že Daňový úrad Žilina je zabezpečeným veriteľom k Hnuteľnej veci vyplynulo aj z iných odsekov odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, a to z odseku 2., 7., 33.. Námiетка nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu podľa žalovaného nie je namieste, pretože okrem odseku 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku závery okresného súdu vyplývajú aj z odsekov 30. až 43. rozsudku okresného súdu, nielen z odseku 42.. Rozsudok okresného súdu je dostatočne odôvodnený. Žalovaný dal do pozornosti odvolaciemu súdu aj to, že v obdobných konaniach vedených pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 10Cbi/4/2019 a sp. zn. 44Cbi/7/2019, v ktorých ide o totožných účastníkov konania, a to žalobcu a žalovaného, totožný predmet konania o vylúčenie veci zo súpisu oddelenej podstaty, ktorý je založený na totožnom právnom titule, a to nadobudnutie hnuteľnej veci Kúpnu zmluvou zo dňa 13.03.2017 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 15.03.2017, uzatvorenou medzi úpadcom ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim, pričom rozdiel je len v predmete zálohu, t.j. druhu stroja a subjektu záložného veriteľa, ktorý si svoje vecné právo uplatnil v konkurze na majetok úpadcu, na základe čoho správca za splnenia zákonných podmienok stroj zapísal do súpisu oddelenej podstaty zabezpečených veriteľov, bolo krajským súdom vydané rozhodnutie sp. zn. 14CoKR/4/2021 zo dňa 24.06.2021, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 10Cbi/4/2019-115 zo dňa 03.07.2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 10Cbi/4/2019-183 zo dňa 25.01.2021, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá. Pokiaľ ide o odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 44Cbi/7/2019-180 zo dňa 13.05.2021, odvolací súd v konaní sp. zn. 14CoKR/8/2021 doposiaľ nerozhodol. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozsah a dôvody odvolania sú totožné s rozsahom a dôvodmi odvolania, ktoré žalobca uviedol proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/9/2019-172 zo dňa 18.01.2022, preto žalovaný vo vyjadrení vychádza aj z hodnotenia a záverov, ku ktorým dospel Krajský súd v Žiline v potvrdzujúcom rozsudku sp. zn. 14CoKR/4/2021. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania.

25. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 11.04.2022 (č.l. 223 spisu) bolo vyjadrenie žalovaného doručené žalobcovi, ktorý v podaní zo dňa 05.05.2022 (č.l. 226 spisu) uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného, rovnako žalobca nesúhlasí, pokiaľ žalovaný odkazuje na iný rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14CoKR/4/2021 zo dňa 24.06.2021, pretože nejde o totožné veci a zotráva na tom, že záložné právo k hnuteľnej veci zaniklo. Žalobca zotrval aj na tom, že absentuje riadne odôvodnenie rozsudku okresného súdu. Hnuteľná vec podľa žalobcu nie je majetkom patriacim do súpisu majetku oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa, toho času Slovenská konsolidačná, a.s. a trvá na tom, aby súd tento majetok zo súpisu vylúčil podľa ust. § 78 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z., pretože záložné právo zaniklo.

26. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 09.05.2022. V tomto vyjadrení uviedol, že v rámci odvolacieho konania pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 14CoKR/4/2021 išlo o rovnakú vec, totožných účastníkov konania, rozdiel bol len v predmete zálohu a subjektu záložného veriteľa, ktorý si svoje vecné právo uplatnil v konkurze na majetok úpadcu, na základe čoho správca za splnenia zákonných podmienok stroj zapísal do súpisu oddelenej podstaty konkrétneho zabezpečeného veriteľa. Žalovaný poukázal na to, že dovolanie podané žalobcom proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 14CoKR/4/2021 zo dňa 24.06.2021 bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 30Bdo/1/2022 zo dňa 31. marca 2022. Žalovaný mal za to, že právny názor vyslovený dovolacím súdom v tomto uznesení je aplikovateľný aj na dané prebiehajúce konanie.

27. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá a vo výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

28. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/7/2022-254 zo dňa 20.09.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 11.10.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline.

29. Primárne krajský súd uvádza, že za dôslednej aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP posudzoval napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením (ďalej aj len „rozsudok okresného súdu“) v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, obsiahnutých v ním podanom odvolaní zo dňa 24.02.2022 (č.l. 194 - 197 spisu) a z nich len tých, ktoré nemali charakter novo tvrdených skutočností uvádzaných až v podanom odvolaní žalobcu. Podľa odvolania žalobcu zo dňa 24.02.2022 toto smerovalo len proti výroku, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Žalobca podaným odvolaním nenapadol výrokovú časť rozsudku okresného súdu, ktorou bol návrh na prerušenie konania zamietnutý.

30. Podstatou odvolania žalobcu bolo namietanie nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia. Žalobca namietal zmätočnosť rozsudku okresného súdu, keď v zmysle odvolania pod bodom 10. okresný súd kopíroval, čerpal z inej veci, z iného rozhodnutia sp. zn. 10Cbi/4/2019, ak uviedol zabezpečeného veriteľa DIAGO SF, s.r.o.. Žalobca namietal nepreskúmateľnosť rozsudku okresného súdu, pokiaľ sa k podstate sporovej veci vyjadril len v odseku 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalobca nesúhlasil so záverom okresného súdu, že nebol dobromyseľný. Žalobca k dobromyseľnosti k bodu 13. až 16. odvolania zdôraznil, že záložné právo zaniklo podľa ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka, pretože žalobca nadobúdala vlastníctvo k hnuiteľnej veci dobromyseľne a v rámci bežného obchodného styku. Súčasne žalobca poukázal na nesprávnu interpretáciu ust. § 151h ods. 4 Občianskeho zákonníka, keď toto zákonné ustanovenie nerieši zánik záložného práva.

31. K odvolaciemu dôvodu žalobcu o nedostatočnosti odôvodnenia krajský súd konštatuje, že napadnutý rozsudok okresného súdu má náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP. Súčasne krajský súd uvádza, že stručnosť odôvodnenia rozsudku okresného súdu neznamená jeho nepreskúmateľnosť, pokiaľ okresný súd sa jasne a zrozumiteľne vyjadril k podstatným okolnostiam skutkovým a právnym, ktoré považoval za dôležité pre rozhodnutie veci. K odvolaciemu dôvodu žalobcu pod bodom 10. odvolania, ktorým bolo namietané, že sa v odseku 34. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu čerpá a priamo kopíruje z iného konania sp. zn. 10Cbi/4/2019, pretože zabezpečeným veriteľom v danej sporovej veci nebolo DIAGO SF, s.r.o., ale Daňový úrad Žilina, aktuálne už Slovenská konsolidačná, a.s., tak táto časť odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu bez ďalšieho nezakladá jeho nepreskúmateľnosť. Podľa odvolacieho súdu je potrebné pri posudzovaní napadnutého rozsudku okresného súdu vychádzať z celého obsahu jeho odôvodnenia. Pokiaľ sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vyjadril k predmetu sporu, t.j. dal naň jednoznačnú odpoveď bez ohľadu na to, či sa s týmito závermi žalobca ako odvolateľ stotožňuje alebo nie, tak ide o rozsudok okresného súdu, ktorý je súdnym rozhodnutím spôsobilým na jeho posudzovanie v odvolacom konaní. Ak aj okresný súd v spojení s odsekom 43. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na obdobnú vec vedenú pred ním pod sp. zn. 10Cbi/4/2019, ktorá bola predmetom odvolacieho konania pred Krajským súdom v Žiline sp. zn. 14CoKR/4/2021, tak k uvedenému pristúpil z titulu rešpektovania princípu právnej istoty, ktorý vyžaduje, aby sa na určitú právne relevantnú otázku v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, t.j. aby sa porovnateľné, resp. obdobné situácie posudzovali po právnej stránke rovnakým spôsobom.

32. K dostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd uvádza, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo sporovej strany na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je posudzované so zreteľom na konkrétny prípad. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Podľa názoru okresného súdu napadnutý rozsudok okresného súdu uvedené atribúty spĺňa. Okresný súd sa zreteľným spôsobom vyjadril k podstate sporovej veci, vyjadril k nej závery tak skutkového, ako aj právneho charakteru, a pokiaľ s nimi žalobca ako odvolateľ nesúhlasil, tieto urobil predmetom odvolacieho konania, ktoré následne posudzoval krajský súd ako odvolací súd.

33. K vyhodnoteniu odvolacích dôvodov krajský súd sa v prvom rade oboznámil so žalobou žalobcu, s jeho vyjadreniami v konaní pred okresným súdom. Žalobca v žalobe, vo svojich podaniach tvrdil zánik záložného práva cez ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka v tom, že bol dobromyseľný. Žalobca poukazoval aj na ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka. Cez tieto zákonné ustanovenia a právnu argumentáciu žalobca zdôvodňoval opodstatnenosť svojej žaloby, ktoré zákonné ustanovenia vyjadril a nimi sa aj zaoberal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, a to v odseku 39., 41. odôvodnenia. Krajský súd po oboznámení sa s tvrdeniami žalobcu v žalobe, s jeho vyjadreniami konštatuje, že žalobca tvrdil zánik záložného práva cez ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka v tom, že bol dobromyseľný. Krajský súd poukazuje na sudcovskú, ako aj zákonnú koncentráciu konania, o ktorej bol žalobca poučený uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/9/2019-59 zo dňa 30. januára 2020. Z dôvodu účinkov sudcovskej, ako aj zákonnej koncentrácie konania krajský súd len cez žalobcom vymedzené skutkové tvrdenia, poskytnuté pred okresným súdom, mohol posúdiť odvolacie dôvody žalobcu a tieto skutkové tvrdenia následne právne vyhodnotiť. Až v odvolacom konaní žalobcom rozširované skutkové tvrdenia nebolo možné hodnotiť a následne ich ani právne posúdiť v odvolacom konaní z dôvodu aplikácie ust. § 366 CSP, ak nebol preukázaný žiaden z taxatívnych dôvodov vyplývajúcich zo znenia písm. a) až d) § 366 CSP. Žalobca nesúhlasil okrem iného s odsekom 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu a s aplikáciou ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka. Krajský súd zvyrazňuje to, že pokiaľ žalobca až v ním podanom odvolaní rozširoval skutkové tvrdenia oproti tým, ktoré použil pred okresným súdom, nebolo možné cez sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania na ne prihliadať za aplikácie ust. § 366 CSP a nepreukázania žiadneho z dôvodov pod písm. a) až d) tohto zákonného ustanovenia. Krajský súd poukazuje na ust. § 149 CSP, v zmysle ktorého prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia.

34. Podstatou žaloby žalobcu bolo tvrdenie, že hnutelná vec - stroj obsiahnutý v súpisovej položke majetku pod poradovým číslom 1 oddelenej podstaty úpadcu zabezpečeného veriteľa Daňový úrad Žilina (aktuálne Slovenská konsolidačná, a.s.), nie je majetkom patriacim do súpisu majetku oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa a žalobou trval na tom, aby súd tento majetok zo súpisu vylúčil v súlade s ust. §78 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších zmien (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“), pretože podľa žalobcu záložné právo zaniklo.

35. Krajský súd sa oboznámil s priebehom konania pred okresným súdom a konštatuje, že postupom okresného súdu žalobcovi ako sporovej strane nebola znemožnená realizácia procesných práv. Žalobca mal vytvorený dostatočný zákonný priestor k tomu, aby napíňal svoje práva, aby uvádzal svoje tvrdenia, tieto dokladal dôkazmi. Nebol preto relevantný odvolací dôvod žalobcu v tom, že by postupom okresného súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/94). Pod porušením práva na spravodlivý proces vo všeobecnosti treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa procesnej strane znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré jej právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť aj taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom

konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces. Po oboznámení sa s priebehom a postupom konania pred okresným súdom k takémuto stavu nedošlo, pretože tak žalobca, ako aj žalovaný mali vytvorený zákonný priestor k tomu, aby uplatňovali svoje práva a právom chránené záujmy.

36. Krajský súd má za to, že dokazovanie pred okresným súdom bolo vykonané v dostatočnom rozsahu k tomu, aby mohli byť vyhodnotené tvrdenia a dôkazná povinnosť žalobcu, preto krajský súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom za aplikácie ust. § 383 CSP. Podľa názoru krajského súdu okresný súd hodnotil vykonané dôkazy za dôslednej aplikácie ust. § 191 CSP. V podstate súd nie je pri hodnotení dôkazov obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten - ktorý dôkaz hodnotiť, pretože sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 204/2009). Do práva na spravodlivý proces nepatrí ani právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi sporovej strany (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04). Okresný súd pri vykonanom dokazovaní postupoval aj v súlade s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, keď právom sporovej strany je navrhnúť dôkazy, avšak v konečnom dôsledku je to len súd, ktorý rozhodne, ktoré z označených a navrhnutých dôkazov vykoná, tak ako je toto oprávnenie súdu dané zákonným ust. § 185 ods. 1 CSP.

37. Podľa spisového materiálu bolo zrejmé, že žalobca sa domáhal vylúčenia hnuiteľnej veci, a to vodorovný frézovací a vyvrtávací stroj, typ WHO13CNC, výrobca TOS Varndsdorf CZ, rok výroby 2008, výrobné číslo 3367, dátum uvedenia do prevádzky 28.2.2009, inventárne číslo 051518 zo súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa - Slovenská republika - Daňový úrad Žilina, so sídlom Janka Kráľa 2, 010 01 Žilina, zverejneného v Obchodnom vestníku 201/2018, vydanom dňa 17.10.2018 pod K078697 v spojení s Oznámením o pripísaní poznámky o spornom zápise, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 209/2018 dňa 29.10.2018 pod K082365 v konkurze úpadcu Cestné a stavebné mechanizmy Tisovec, a.s. v konkurze, so sídlom Kragujevská 12, 010 01 Žilina, IČO: 31 561 888, vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 8K/9/2017.

38. Pre posúdenie žaloby žalobcu, napadnutého rozsudku okresného súdu a odvolacích dôvodov žalobcu bolo určujúce to, na základe akých opísaných rozhodujúcich skutočností žalobca žiadal žalobe vyhovieť (§ 132 ods. 1 CSP). Krajský súd po oboznámení sa so žalobou žalobcu zo dňa 18.11.2019, vyjadrením žalobcu zo dňa 16.03.2020 zistil, že žalobca uviedol rozhodujúce skutkové okolnosti tak, že s poukazom na ust. § 151h ods. 3, § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka hnuiteľnú vec, vylúčenia ktorej sa domáhal, nadobudol Kúpnu zmluvou zo dňa 13.03.2017, uzavretou s úpadcom dobromyseľne ako súbor viacerých vecí, pričom úpadca ani v rámci predzmluvných rokovaní, ani v samotnej kúpnej zmluve žalobcu neupozornil, že by malo ísť o majetok založený v prospech Daňového úradu Žilina. Žalobca poukázal na to, že úpadca ho uistil, že ide o vec nezaťaženú akýmikoľvek ťarchami. Žalobca uviedol, že jeho dobromyseľnosť preukazuje aj skutočnosť, že umožnil úpadcovi aj po prevode vlastníckeho práva k stroju - hnuiteľnej veci, tento naďalej používať pre jeho podnikateľské aktivity s tým, že záložné právo k hnuiteľnej veci prevodom vlastníckeho práva zaniklo a voči žalobcovi nepôsobí, nie je majetkom patriacim do súpisu majetku oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa - Daňový úrad Žilina a z tohto dôvodu tento majetok žiadal zo súpisu vylúčiť podľa ust. § 78 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z., pretože záložné právo zaniklo.

39. Žalobca opätovne vo vyjadrení zo dňa 16.03.2020 (č.l. 65 - 66 spisu) poukázal na ust. § 151h ods. 3, § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka s tým, že aj napriek registrácii záložného práva v registri záložných práv môže byť nadobúdateľ zálohu dobromyseľný. Žalobca zotrval na tom, že nadobudol hnuiteľnú vec dobromyseľne, pričom úpadca ani v rámci predzmluvných rokovaní, ani v samotnej kúpnej zmluve žalobcu neupozornil, že by malo ísť o majetok založený v prospech Slovenská republika - Daňový úrad Žilina, naopak, uistil ho, že ide o vec nezaťaženú akýmikoľvek ťarchami. Dobromyseľnosť žalobcu preukazuje skutočnosť, že umožnil úpadcovi aj po prevode vlastníckeho práva k stroju - hnuiteľnej veci, tento naďalej používať pre jeho podnikateľské aktivity.

40. Krajský súd uvádza, že žalobca v žalobe, vo vyjadrení, t.j. v konaní pred okresným súdom poskytol tvrdenia, že pri nadobúdaní hnuiteľnej veci nemal vedomosť o existencii záložného práva, bol dobromyseľný v tom, že hnuiteľnú vec nadobúda bez ťarch, t.j. že záložné právo k hnuiteľnej veci prevodom vlastníckeho práva zaniklo a voči žalobcovi nepôsobí. Krajský súd žalobcom poskytnuté

tvrdenia v žalobe, vo vyjadrení, t.j. v konaní pred okresným súdom porovnal s odvolacími dôvodmi žalobcu, obsiahnutými v ním podanom odvolaní zo dňa 24.02.2022 a konštatuje, že žalobca až v odvolaní uvádza nové tvrdenia, podľa ktorých k zániku záložného práva došlo aj spôsobom prevodu zálohu v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu podnikania, ktorý spôsob zániku nevyžaduje ako podmienku zániku záložného práva dobromyseľnosť nadobúdateľa. Žalobca až v odvolaní uvádza, že k prevodu hnuteľnej veci došlo v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu výkonu podnikania úpadcu a žalobcu. Krajský súd zdôrazňuje to, že tieto skutkové okolnosti žalobca neuviedol v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak žalobca mienil svoju žalobu odôvodniť tvrdeniami, že záložné právo malo zaniknúť v dôsledku prevodu zálohu v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania, tak bol povinný takéto skutkové okolnosti uviesť už v konaní pred okresným súdom a tieto doložiť aj dôkazmi. Pokiaľ tieto tvrdenia žalobca v konaní pred okresným súdom neuviedol a použil ich až v ním podanom odvolaní, nepochybne išlo o novoty v zmysle ust. § 366 CSP, u ktorých žalobca nepreukázal žiaden zo zákonných dôvodov pod písm. a) až d) tohto zákonného ustanovenia, a tým nemohli predstavovať relevantný odvolací dôvod žalobcu v tom, že by mal krajský súd zákonný priestor, aby sa nimi v odvolacom konaní zaoberal. Žalobca v konaní pred okresným súdom opodstatnenosť podanej žaloby odvodzoval od poskytnutých tvrdení, že predmetnú hnuteľnú vec nadobudol kúpnu zmluvou dobromyseľne a o záložnom práve nemal vedomosť, a tým malo dôjsť k zániku záložného práva. Ak tieto tvrdenia uviedol žalobca v konaní pred okresným súdom, tak bolo namieste, ak len k nim sa viazali závery napadnutého rozsudku okresného súdu. Žalobca ako výlučný dôvod, pre ktorý vo vzťahu k nemu predmetné záložné právo nepôsobí, uvádzal tvrdenie o svojej dobromyseľnosti vo vzťahu k existencii tohto záložného práva. Tieto žalobcom uvedené rozhodujúce skutočnosti sa stali základom pre vymedzenie predmetu žaloby a následne sa stali základom pre konanie a rozhodovanie nielen okresným súdom, ale vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajským súdom. Dodatočne až v podanom odvolaní žalobcom uvádzané nové tvrdenia o nadobudnutí predmetu záložného práva od záložcu v bežnom obchodnom styku boli tvrdeniami, ktoré ako prostriedok procesného útoku v zmysle ust. § 149 CSP, za procesno-právneho stavu poučenia žalobcu o sudcovskej, ako aj zákonnej koncentrácii konania podľa ust. § 153, § 154 CSP nemohli predstavovať v spojení s ust. § 366 CSP spôsobilý predmet odvolacieho konania. Krajský súd uvádza, že primárne musia byť uvedené skutkové tvrdenia, rozhodujúce skutočnosti k predmetu sporu, aby tieto následne mohli byť právne posúdené.

41. Vzhľadom k uvedenému odvolací dôvod žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci bolo možné vyhodnocovať len ku skutkovým okolnostiam, tvrdeniam použitým žalobcom v konaní pred okresným súdom, t.j. či na tento skutkový dej vymedzený žalobcom v konaní pred okresným súdom bola aplikovaná správna právna norma a či došlo aj k jej správnej interpretácii. Žalobca v konaní pred okresným súdom tvrdil to, že základom vylučovacej žaloby je dobromyseľnosť žalobcu pri nadobúdaní hnuteľnej veci. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu poukazuje na nespore zistenie zápisu záložného práva v notárskom centrálnom registri, ktoré sa vzťahovalo k hnuteľnej veci. Ak aj žalobca v odvolaní poukazoval na to, že hnuteľnú vec nadobudol kúpnu zmluvou dobromyseľne, pričom úpadcom nebol upozornený na to, že sa jedná o majetok zaťažený záložným právom, tak uvedené nemalo žiaden vplyv na povinnosť žalobcu ako nadobúdateľa hnuteľnej veci si existenciu prípadného záložného práva preveriť, a to s ohľadom na nespornú skutočnosť evidencie tohto záložného práva v notárskom centrálnom registri záložných práv. V ustanovení § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka je zakotvená právna domnienka nedobromyseľnosti nadobúdateľa, a to konkrétne v tretej vete tohto zákonného ustanovenia, podľa ktorej ak je záložné právo registrované v registri záložných práv, predpokladá sa, že nadobúdateľ zálohu nie je dobromyseľný, ak nepreukáže opak. Krajský súd upriamuje pozornosť na ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré vychádza z toho, že ak je záložné právo registrované v registri záložných práv, vychádza sa z predpokladu, že nadobúdateľ takéhoto zálohu nie je dobromyseľný, pokiaľ nepreukáže opak. Občiansky zákonník v tomto zákonnom ustanovení zavádza vyvrátiteľnú právnu domnienku o nedobromyseľnosti nadobúdateľa, pričom vychádza zo skutočnosti, že v prípade, ak záložné právo bolo evidované v príslušnom registri, tak sa predpokladá, že nadobúdateľ má o tomto záložnom práve vedomosť, mal možnosť sa s ním v tomto registri záložných práv oboznámiť, a preto záloh nadobúda zaťažený záložným právom. Žalobca ako nadobúdateľ hnuteľnej veci má však možnosť tento zákonný predpoklad vyvrátiť dôkazom opaku, avšak dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu ako nadobúdateľa. Žalobca však nepreukázal svoju dobromyseľnosť, resp. nevyvrátil právnu domnienku nedobromyseľnosti podľa ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ aj žalobca odvodzoval svoju dobromyseľnosť od toho, že úpadca ho neupozornil, že ide o majetok založený v prospech Daňového úradu Žilina, že ho uisťoval v tom, že ide o vec nezaťaženú akýmikoľvek ťarchami, a tým, že dobromyseľnosť žalobcu preukazovala aj skutočnosť, že umožnil úpadcovi aj po prevode vlastníckeho

práva k huteľnej veci túto používať pre podnikateľské aktivity zriadením vecného bremena v prospech úpadcu, ktoré spočívalo v práve užívať huteľnú vec počas obdobia 30 rokov, uvedené v súhrnnosti neznamená preukázanie dobromyseľnosti na strane žalobcu, resp. nemajú na zákonom stanovený predpoklad nedobromyseľnosti nadobúdateľa žiadny vplyv. Podľa názoru krajského súdu okresný súd vecne správne konštatoval, ak uviedol, že ubezpečenie úpadcu ako predávajúceho, že na predmete kúpnej zmluvy neviaznu práva tretích osôb, resp. záložné právo, nezbavilo žalobcu ako nadobúdateľa huteľnej veci povinnosti dostupnými prostriedkami preveriť si existenciu takýchto práv, navyše, ak sú verejne prístupné v registri záložných práv. Krajský súd konštatuje, že žalobca svoje dôkazné bremeno neunesol a dobromyseľnosť pri nadobúdaní predmetu zálohu nepreukázal. Na základe vykonaných dôkazov pred okresným súdom a za viazanosti skutkovým stavom zisteným okresným súdom za aplikácie ust. § 383 CSP žalobca nevyvrátil právnu domnienku nedobromyseľnosti pri nadobúdaní vlastníckeho práva k zálohu. Ak žalobca nebol dobromyseľný, svoju dobromyseľnosť nepreukázal, tak na základe vymedzených tvrdení žalobcom, ktoré boli uplatnené v konaní pred okresným súdom, došlo k vecne správne rozhodnutiu, ak žaloba žalobcu bola zamietnutá, pretože v zmysle ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka záložné právo pôsobí aj voči žalobcovi ako nadobúdateľovi.

42. Z ustanovenia § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka vyplýva zánik záložného práva, ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu nadobúdateľ zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom. Žalobca v rámci svojej dôkaznej povinnosti a uvedených skutkových tvrdení pred okresným súdom ani v zmysle tohto zákonného ustanovenia nepreukázal svoju dobromyseľnosť, preto nemohol byť so svojou žalobou úspešný. Pokiaľ aj prvá časť ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka upravuje zánik záložného práva, ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania, tak k uvedenému nebolo možné zo strany odvolacieho súdu zaujať stanovisko, pokiaľ žalobca až v odvolaní k tejto časti zákonného ustanovenia uviedol skutkové tvrdenia, ktoré nepoužil v konaní pred okresným súdom a ktoré tvrdenia mali charakter novo uvádzaných okolností použitých až v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 CSP. Záložné právo nezaniklo, pokiaľ žalobca nepreukázal svoju dobromyseľnosť v zmysle ust. § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka a záložné právo voči žalobcovi ako nadobúdateľovi pôsobí, pretože v zmysle ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka žalobca nevyvrátil právnu domnienku nedobromyseľnosti, ak bolo záložné právo registrované v registri záložných práv. Základom vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu v spojení so závermi krajského súdu je to, že za aplikácie ust. § 151h ods. 3 a § 151md ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka žalobca nepreukázal svoju dobromyseľnosť pri nadobúdaní zálohu. Krajský súd pri precizovaní svojich záverov v odôvodnení tohto rozsudku nekonštatuje ani nesprávne právne posúdenie veci v tom zmysle, že by išlo o relevantný odvolací dôvod, zakladajúci zmenu rozsudku okresného súdu v napadnutej výrokovej časti, v ktorej bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá, resp. zrušenie rozsudku okresného súdu v napadnutej výrokovej časti.

43. V súdnom konaní nebolo preukázané, že by záložné právo k huteľnej veci nepôsobilo voči žalobcovi ako nadobúdateľovi, resp. že by došlo k zániku záložného práva, žalobca nepreukázal svoju dobromyseľnosť, nepreukázal, že by mu svedčilo také právo k huteľnej veci, ktoré by bránilo zápisu tohto majetku do súpisu oddelenej konkurznej podstaty zabezpečeného veriteľa - pôvodne Daňový úrad Žilina. Krajský súd na základe uvedené preto rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokových častiach potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, a to aj v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktorý osobitne odvolacími dôvodmi žalobcu nebol napadnutý, avšak ako výrok závislý od výroku vo veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správne rozhodnutie.

44. Krajský súd v súvislosti so svojim rozhodnutím a princípom právnej istoty poukazuje aj na svoju rozhodovaciu činnosť sp. zn. 14CoKR/4/2021, sp. zn. 14CoKR/2/2022, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/1/2022 zo dňa 31. marca 2022, ktoré sa viazalo k rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 14CoKR/4/2021-203 zo dňa 24. júna 2021, ktorým rozhodnutím bolo dovolanie žalobcu proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Žiline odmietnuté.

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému bola voči žalobcovi priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne

súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.